

A Nocte Temporis / Reinoud van Mechelen

Vier ontmoetingen met Telemann en Rameau

6 september 2025

**Festival
Oude Muziek**
Utrecht

A Nocte Temporis / Reinoud van Mechelen

Vier ontmoetingen met Telemann en Rameau

Natalia Moro zandkunstenares

Anne Sophie Petit sopraan

Emilie Renard mezzosopraan

Damien Pass bas

Anna Besson, Sien Huybrechts fluit

Rodrigo Lopez Paz, Shunsuke Kawai
hobo

Lisa Goldberg fagot

Julian Zimmermann trompet

Elise Dupont viool (concertmeester)

Marrie Mooij, Izana Soria, Ortwin

Lowyck viool

Isabelle Verachtert viool, altviool

Manuela Bucher, Ingrid Bourgeois
altviool

Ronan Kernoa viola da gamba, cello

Mathilde Wolfs, Edouard Catalan
cello

Elise Christiaens contrabas

Béatrice Martin klavecimbel

Reinoud van Mechelen muzikale
leiding, tenor

09:30 uur

Der Morgen / Le matin

Georg Philipp Telemann 1681-1767

Sinfonie

Aria: Der Morgen kömmt

Recitatief: Der ganze Himmel

schwimmt im Glanz

Aria: Allmächtiger, groß in

Sonnenglanz

Koor: Willkommen, holdseliger morgen

(Uit: 'Der Morgen'; *Die Tageszeiten*,

TWV 20:39, 1757)

Jean-Philippe Rameau 1683-1764

Adoration du soleil

(Uit: *Les Indes Galantes*, 1735)

Someil, fuis de ce séjour

Mille rayons

(Uit: *Zoroastre*, 1749)

Premier et deuxième air pour

Zéphire

Brillant soleil

Air des Incas pour la dévotion du
Soleil

Clair Flambeau du monde

(Uit: *Les Indes Galantes*)

12:15 uur

Der mittag / Le midi

Georg Philipp Telemann 1681-1767

Aria: Der Mittag, begleitet von

fächernden Stunden

Recitatief: Empfange mich,

ehrwürd'ger Eichenwald

Aria: Laß mich die süße Wollust
fühlen

Koor: Auf ! Folget dem feurigen

Wagen der Sonne

(Uit: 'Der Mittag'; *Die Tageszeiten*,

TWV 20:39, 1757)

Jean-Philippe Rameau 1683-1764

Ouverture

Bois Chéri des amours

(Uit: *Les Fêtes d'Hébé*, 1739)

Tout languit dans nos bois

(Uit: *La Guirlande*, 1751)

L'éclat des Roses
Papillon inconstant
(Uit: *Les Indes Galantes*, 1735)

Gavotte pour les Heures et les
Zéphirs
(Uit: *Les Boréades*, 1763)

Tendre amour
(Uit: *Les Indes Galantes*)

18:45 uur **Der Abend / Le soir**

Georg Philipp Telemann 1681-1767
Aria: Senke dich von Purpurwolken
Recitatief: Der Wald steht
dunkelgrün
Aria: Komm, holder Schlaf !
Koor: Vom Aufgang bis zum
Untergang
(Uit: 'Der Abend,' *Die Tageszeiten*, TWV
20:39, 1757)

Jean-Philippe Rameau 1683-1764
Calme des sens
Suspends ta brillante carrière, Soleil
Gavotte vive
(Uit: *Dardanus*, 1739)

Soleil, fuis de ces lieux
(Uit: *Platée*, 1745)

Rondeau tendre
Par un sommeil agréable
(Uit: *Dardanus*)

22:00 uur **Die Nacht / La nuit**

Georg Philipp Telemann 1681-1767
Aria: O Nacht ! Und du geweihte
Stille
Recitatief: Sie kommt; ihr helles
Sternenkleid
Aria: Wie wird des Grabes Nacht
entweichen
Koor: Der Herr ist Gott !
(Uit: 'Die Nacht,' *Die Tageszeiten*, TWV
20:39, 1757)

Jean-Philippe Rameau 1683-1764
Tristes apprêts
(Uit: *Castor et Pollux*, 1737)

Prodonds abîmes du Ténare
(Uit: *Le Temple de la Gloire*, 1745)

Séjour de l'éternelle paix
Brillez, Brillez, astres nouveaux
Chaconne
(Uit: *Castor et Pollux*)

Der Morgen / Le matin

Aria: Der Morgen kömmt

Der Morgen kömmt, mit ihm die
Freude, o sieh!
Mit blitzendem Geschmeide
schmückt sich für dich das Feld.
Indem du aus dem Meere steigest,
und dich in Pomp den Völkern
zeigest, frohlockt dir eine halbe Welt.

De morgen komt, met hem de
vreugde, o zie!
Met fonkelende sieraden tooit zich
voor jou het veld.
Terwijl jij uit de zee oprijst,
en je in pracht de volkeren vertoont,
juicht je een halve wereld toe.

Recitatief: Der ganze Himmel schwimmt im Glanz

Der ganze Himmel schwimmt in
Glanz; die güldnen Stunden
führen einen Tanz um dich herum,
und grüßen, Sonne, dich.

Und alle Sphären klingen, und alle
Wälder singen, und alle Harmonien
dringen auf zum Olymp
und grüßen, Sonne, dich!

Dir singt die helle Kriegstrompete
im waffenvollen Feld;
dir singt des Hirten sanfte Flöte
im stillen Tal;
dich grüßt durch feierliche Lieder
der Muselman, der Heid und Christ.

Doch du, o Christ,
weih deine frommen Lieder nur dem,
der wundervoll das Nichts gebären
hieß, und Erden schuf, und Sonnen
leuchten ließ.

De hele hemel baadt in glans;
de gouden uren
dansen om jou heen,
en groeten jou, o zon.

En alle sferen klinken,
en alle wouden zingen,
en alle harmonieën stijgen op naar
de Olympus en groeten jou, o zon!

Voor jou zingt de heldere krijgs-
trompet op het strijdvolle veld;
voor jou zingt de herders zachte
fluit in het stille dal;
jou groet in plechtige liederen
de moslim, de heiden en de christen.

Maar jij, o christen,
wijd je vrome liederen slechts aan
Hem, die wonderbaar het Niets deed
baren, en aarde schiep, en zonnen
deed stralen.

Aria: Allmächtiger, groß in Sonnenglanz

Allmächtger! groß im Sonnenglanz,
und groß in finstrer Nacht!
verschmäh nicht Morgenopfer ganz,
von Sterblichen gebracht!

Almachtige! groot in zonneschijn,
en groot in duistere nacht!
Verwerp toch niet het morgengebed,
door stervelingen gebracht!

Jauchzt ihm voll Ehrfurcht,
dunkle Wälder!
Jauchzt ihm, erwachte, frohe Felder!
Jauchzt ihm laut wallend, Ozean!
Und du, o Mensch, o! bet ihn an!

Koor: Willkommen, holdseliger morgen

Willkommen, holdseliger Morgen!
willkommen! Die Schatten, die dich
verborgen, entfliehn,
und die Freude wird laut.
Dich mit Musik zu empfangen,
hat die Natur mit Verlangen
auf deine Zurückkunft geschaut.

Sommeil, fuis de ce séjour

Zoroastre :

Sommeil, fuis, fuis de ce séjour.
Pour la fête la plus belle,
La voix de l'Amour nous appelle,
Volons à la voix de l'Amour.

Amélite :

L'aurore vermeille
Presse son retour.
Les tendres oiseaux qu'elle éveille
Par leur chants annoncent le jour.
Sommeil, fuis, fuis de ce séjour.

Amélite et Zoroastre :

Pour la fête la plus belle,
La voix de l'Amour nous appelle,
Volons à la voix de l'Amour.

Juicht Hem eerbiedig toe,
o donkere wouden! Juicht Hem toe,
ontwaakte, vrolijke velden! Juicht
Hem luid toe, golvende oceaan!
En jij, o mens, o, aanbid Hem!

Welkom, lieflijke morgen! welkom!
De schaduwen, die je verborgen,
verdwijnen,
en de vreugde wordt luid.
Om jou met muziek te ontvangen,
heeft de natuur met verlangen
naar je terugkeer uitgezien.

Zoroaster :

Slaap, vlucht, ontvlucht dit verblijf.
Voor het allermooiste feest roept de
stem van Amor ons, laten we naar de
stem van Amor snellen.

Amélita :

De roodkoperen morgenstond
haast haar komst. De lieflijke vogels
die zij doet ontwaken kondigen met
hun gezang de dag aan.
Slaap, vlucht, ontvlucht dit verblijf.

Amélita et Zoroaster :

Voor het allermooiste feest roept de
stem van Amor ons, laten we naar de
stem van Amor snellen.

Mille rayons

Zoroastre :

Mille rayons brillants
embellissent les airs.
Faisons éclater nos concerts
Ô lumière, vive et pure,
Les fleurs, les fruits, la verdure
Semblent renaître à ton retour.
Les couleurs brillent, l'air s'épure,
La terre reprend sa parure ;
Tu lui donnes l'éclat du céleste
séjour.

Chœur :

Ô lumière, vive et pure,
Les fleurs, les fruits, la verdure
Semblent renaître à ton retour.

Amélite et Zoroastre :

Tout se ranime
aux premiers feux du jour.
L'oiseau chante, l'onde murmure.
Ce sont les doux concerts
que t'offre la nature,
Et les accents de son amour.

Chœur :

Ô lumière....

Brillant soleil

Huascar :

Brillant Soleil,
jamais nos yeux dans ta carrière,
N'ont vu tomber de noirs frimats !

Et tu répands dans nos climats
Ta plus éclatante lumière.

Clair Flambeau du monde

Huascar :

Clair flambeau du monde,
L'air, la terre et l'onde
Ressentent tes bienfaits.
Clair flambeau du monde,
L'air, la terre et l'onde
Te doivent leurs attraits.

Zoroaster :

Duizend lichtstralen verfraaien
het hemelgewelf. Laten we onze
concerten doen losbarsten o
helder en zuiver licht, de bloemen,
de vruchten en het groen lijken
weer tot leven te komen, bij jouw
terugkeer. De kleuren schitteren,
de lucht wordt gezuiverd, de aarde
krijgt weer haar opsmuk; Jij geeft
de aarde de pracht van het hemelse
verblijf.

Koor:

O helder en zuiver licht, de bloemen,
de vruchten en het groen lijken
weer tot leven te komen, bij jouw
terugkeer.

Amélita en Zoroaster :

Alles komt weer tot leven bij het
eerste daglicht.
De vogel zingt, het water ruist.
Dat is de aangename muziek die de
natuur je biedt,
en de uitdrukking van haar liefde.

Koor:

O helder...

Huascar :

Schitterende Zon, nimmer hebben
onze ogen bij jouw rondgang
onheilspellende winterse neerslag
zien vallen!
En jij verspreidt in onze aardstreek
jouw stralendste licht.

Huascar :

Heldere lichttoorts van de wereld,
de lucht, de aarde en het water
voelen jouw weldaden.
Heldere lichttoorts van de wereld,
de lucht, de aarde en het water
danken hun bekoorlijkheden aan jou.

Chœur :
Clair flambeau du monde...

Huascar :
Par toi, dans nos champs
tout abonde ;
Nous ne pouvons compter
les biens que tu nous fais !
Chantons-les seulement :
que l'écho nous réponde,
que ton nom dans nos bois
retentisse à jamais.

Chœur :
Clair flambeau du monde...

Huascar :
Tu laisses l'univers dans une nuit
profonde
Lorsque tu disparais !
Et nos yeux en perdant
ta lumière féconde,
Perdent tous leurs plaisirs ;
la beauté perd ses traits.

Chœur :
Clair flambeau du monde...

Koor:
Heldere lichttoorts van de wereld...

Huascar:
Door jou is er een overvloed aan
alles op onze akkers;
Ontelbaar zijn de weldaden die jij
ons brengt!
Laten we die alleen maar bezingen:
laat de echo ons antwoorden,
dat jouw naam voor altijd moge
weerklinken in onze bossen.

Koor:
Heldere lichttoorts van de wereld...

Huascar:
Jij laat de wereld achter
in een diepe duisternis
als jij verdwijnt!
En onze ogen verliezen,
als zij jouw vruchtbare licht
kwijtraken, al hun genoegens;
schoonheid verliest haar vormen.

Koor:
Heldere lichttoorts van de wereld...

Der Mittag / Le midi

Aria: Der Mittag, begleitet von fächelnden Stunden

Der Mittag, begleitet von fächelnden
Stunden, eröffnet sein Füllhorn, mit
Blumen umwunden, und gießt es auf
alle verschwenderisch aus.

Die allgemeinen wohlthätigen Weste
erfrischen die hohen gewölbten
Paläste,
so, wie des Landmanns
umschattetes Haus.

De middag, vergezeld van wuivende
uren, opent zijn hoorn des
overvloeds, met bloemen omwonden,
en giet die overvloedig over allen uit.

De doorgaans weldadige
westenwinden verfrissen de hoge
gewelfde paleizen,
evenals het door schaduw
beschutte huis van de boer.

Recitatief: Empfange mich, ehrwürd'ger Eichenwald

Empfange mich, ehrwürdger
Eichenwald!
Jetzt, da wir ganz
vom Mittagsstrahl ermatten,
sucht die Betrachtung gern den
stillen Aufenthalt
in deinem kühlen Schatten.
Der laute Bach rollt murmelnd in
das Tal; der Westwind wälzet sich im
Wipfel hoher Buchen,
da Bienen ohne Zahl von Blumen
ihren Raub mit stetem Summen
suchen.

Die Herde lagert sich im Klee,
indem der Hirt von einer luftgen Höh
sein Horn ertönen lässt,
und, durch den West erfrischet,
den süßen Lobgesang zur Bäche
Murmeln mischet.

O wie beglückt ist der, den,
nie durch sich verdammt,
kein leerer Stolz, kein Durst nach
Gold entflammt,
der, wenn die ganze Welt
in Lastern um ihn brennet,
ein heitres Herz behält,
nach keiner Würde rennet,
und, fern vom Lärm der
falschheitvollen Stadt,
frei unter Linden ruht, die er
gepflanzt hat.

Aria: Laß mich die süße Wollust fühlen

Lass mich die süße Wollust fühlen,
in dem mich tausend Lüfte kühlen,
dass ein erkenntlichs Herz den
Herrn der Schöpfung ehrt.

Der König, dem der Wein aus güldnen
Schalen winket, der Hirt, der aus
der Quelle trinket, vergesse nie den
Geber, der ihn nährt.

Ontvang mij, eerwaardige
eikenwoud!
Nu, daar wij geheel door de
middagstralen verzwakt zijn,
zoekt de beschouwing graag de
stille verblijfplaats
in jouw koele schaduw.
De luide beek rolt murmelend het
dal in; de westenwind woelt door de
kruinen van hoge beuken,
waar talloze bijen uit bloemen
hun buit met voortdurend gezoem
zoeken.

De kudde vlijt zich neer in de klaver,
terwijl de herder, van een luchtige
hoogte, zijn hoorn laat klinken,
en, door de west verfrist, het zoete
lofgezing mengt
met het murmelend water.

O, hoe gelukkig is hij die,
nooit door zichzelf veroordeeld,
door geen ijdele trots, geen dorst
naar goud ontstoken wordt,
die, wanneer de hele wereld om hem
heen in ondeugd brandt,
een vrolijk hart behoudt,
naar geen waardigheid streeft, en,
ver van het rumoer
van de leugenvolle stad,
vrij rust onder lindebomen
die hij zelf geplant heeft.

Laat mij de zoete wellust voelen,
wanneer duizend winden mij
verkoelen, opdat een dankbaar hart
de Heer der schepping eert.

De koning, wie de wijn uit gouden
schalen wenkt, de herder, die uit de
bron drinkt, vergeet nooit de Gever,
die hem voedt.

Dem der Wein aus güldnen Schalen
winket, Der König, der aus der Quelle
trinket, der Hirt, vergesse nie den
Geber, der ihn nährt.

Koor: Auf ! Folget dem feurigen Wagen der Sonne

Auf! folget dem feurigen Wagen der
Sonne mit jauchzendem Chor,
und schwingt euch zur Quelle der
Freude, der Wonne, mit Hymnen
empor.

Bois Chéri des amours

Sapho :

Bois chéri des Amours, que vous
étiez charmant,
Quand vos retraites sombres
Rassembleraient sous leurs ombres,
Et les Plaisirs, et mon amant !
Bois chéri des Amours, que vous
étiez charmant !

Tout languit dans nos bois

Zélida :

Tout languit dans nos bois,
quand l'hiver les ravage :
Mais lorsque le Zéphir
commence à soupirer,
Tout renaît, tout fleurit, tout semble
respirer.

Le rossignol s'éveille,
il reprend son ramage.
L'absence est l'hiver des amours :
Le retour d'un amant
est celui des beaux jours.

Tout languit dans nos bois,
quand l'hiver les ravage :
Mais lorsque le Zéphir
commence à soupirer,
Tout renaît, tout fleurit,
tout semble respirer.
Le rossignol s'éveille,
il reprend son ramage.

Wie de wijn uit gouden schalen
wenkt, de koning, wie uit de bron
drinkt, de herder, vergeet nooit de
Gever, die hem voedt.

Omhoog! volg de vurige wagen van
de zon met juichend koor, en hef u
op naar de bron van vreugde, van
zaligheid, met hymnen omhoog.

Sappho:

Geliefd bos der liefde,
hoe bekoorlijk was jij,
toen jouw donkere schuilplaatsen
onder hun schaduw zowel de
genoegens als mijn geliefde
bijeenbrachten! Geliefd bos der
liefde, hoe bekoorlijk was jij!

Zélida :

Alles kwijnt weg in onze bossen
als de winter die verwoest:
maar als de zoele wind begint te
blazen, komt alles weer tot leven,
alles bloeit, alles lijkt weer te
ademen.

De nachtegaal ontwaakt en begint
weer te kwinkeleren. Afwezigheid
betekent winter voor de liefde:
de terugkeer van een geliefde is de
terugkeer van de mooie dagen.

Alles kwijnt weg in onze bossen
als de winter die verwoest:
maar als de zoele wind begint te
blazen, komt alles weer tot leven,
alles bloeit,
alles lijkt weer te ademen.
De nachtegaal ontwaakt
en begint weer te kwinkeleren.

L'éclat des Roses

Tacmas :

L'éclat des roses les plus belles
Disparaît bientôt avec elles ;
En vain sur ce bord fortuné,
À chaque instant il en naît d'autres,
Il est moins orné par leurs attraits
Que par les vôtres.

Papillon inconstant

Fatime :

Papillon inconstant, vole dans ce
bocage,
Arrête-toi, suspends le cours
De ta flamme volage.
Jamais si belles fleurs sous ce
naissant ombrage,
N'ont mérité de fixer tes amours.
Papillon inconstant, vole dans ce
bocage,
Arrête-toi, suspends le cours
De ta flamme volage.

Tendre amour

Fatime, Zaïre, Tacmas, Ali :

Tendre amour, que pour nous ta
chaîne dure à jamais !

Tacmas :

De luister van de mooiste rozen
gaat, met die rozen, snel ten onder;
vergeefs komen er op deze
gelukkige oever steeds weer nieuwe,
deze oever wordt niet zozeer
verfraaid door hun schoonheid dan
wel door die van u.

Fatima :

Wispelturige vlinder, vlieg dit
bosschage binnen,
houd stil, onderbreek het pad
van jouw rusteloze liefde.
Nooit hebben zulke mooie bloemen
onder deze
ontluikende lommer jouw liefde
kunnen vasthouden.
Wispelturige vlinder, vlieg dit
bosschage binnen,
houd stil, onderbreek het pad
van jouw rusteloze liefde.

Fatima, Zaïre, Tacmas, Ali :

Tedere liefde, moge jouw band voor
ons eeuwig duren!

Der Abend / Le soir

Aria: Senke dich von Purpurwolken

Senke dich von Purpurwolken, holder
Abend, sanft herab,
senke dich von Purpurwolken, holder
Abend, sanft herab!

Hauche reine, frische Lüfte,
schüttele Tau und Rosendüfte von
den feuchten Schwingen ab,
hauche reine, frische Lüfte,
schüttele Tau und Rosendüfte von
den feuchten Schwingen ab.

Daal neer uit de paarse wolken,
lieflijke avond, zachtjes neer,
daal neer uit de paarse wolken,
lieflijke avond, zachtjes neer!

Adem zuivere, frisse lucht in,
schud dauw en rozengeuren van je
vochtige vleugels af,
adem zuivere, frisse lucht in,
schud dauw en rozengeuren van je
vochtige vleugels af.

Recitatief: Der Wald steht dunkelgrün

Der Wald steht dunkelgrün;
von langen Matten erhebet sich der
frische Tau;
der Abendwind erquickt bei kühlem
Schatten das stille Tal, die Au.

Itzt rauscht der Busch, itzt wallen
die Gefilde;
der laute Bach rinnt hell und milde
von Felsen ab,
und alles fällt vergnügt in Schlaf
und Traum, vom Westwind
eingewiegt.

Aria: Komm, holder Schlaf !

Komm, holder Schlaf! Die matten
Augen sinken,
die güldnen Sterne winken zur
süßen Ruh.
Komm, holder Schlaf! Die matten
Augen sinken,
die güldnen Sterne winken zur
süßen Ruh.

Nichts kann des Frommen
Schlummer stören;
die Engel stehn um ihn mit ihren
Heeren,
der Himmel deckt ihn zu.

Nichts kann des Frommen
Schlummer stören;
die Engel stehn um ihn mit ihren
Heeren,
der Himmel deckt ihn zu.

Koor: Vom Aufgang bis zum Untergang

Vom Aufgang bis zum Niedergang
erschalle, Herr, dein Lobgesang!

Het bos is donkergroen;
van lange weiden stijgt de frisse
dauw op;
de avondwind verfrist bij koele
schaduw het stille dal, de vlakke.

Nu ritselt het struikgewas, nu golven
de velden;
de luide beek stroomt helder en
zacht van de rotsen af,
en alles valt verheugd in slaap en
droom, door de westenwind gewiegd.

Kom, zachte slaap! De vermoeide
ogen sluiten zich,
de gouden sterren wenken tot zoete
rust.
Kom, zachte slaap! De vermoeide
ogen sluiten zich,
de gouden sterren wenken tot zoete
rust.

Niets kan de sluimer van de vrome
verstoren;
de engelen staan om hem heen met
hun heerscharen,
de hemel dekt hem toe.

Niets kan de sluimer van de vrome
verstoren;
de engelen staan om hem heen met
hun heerscharen,
de hemel dekt hem toe.

Van opgang tot ondergang klinke,
Heer, uw lofgezag!

Suspends ta brillante carrière, Soleil

Isménor :

Suspends ta brillante carrière,
Soleil, cache à nos yeux tes feux
étincelants.
Qu'à l'univers, troublé par nos
enchantelements, l'astre seul de la
nuit dispense la lumière.

Soleil, fuis de ces lieux

Clarine :

Soleil, fuis de ces lieux,
Cesse de tourmenter les humides
naïades. Venez, favorables hyades,
Éteignez pour jamais son éclat et
ses feux.

Par un sommeil agréable

Trois songes :

Par un sommeil agréable
Que tous vos sens soient charmés !

Le chœur :

Dormez.

Les trois songes :

Par cet enchanteur aimable
Tous les chagrins sont calmés,
Tous les plaisirs ranimés.
Le tendre Amour est pour vous.

Le chœur :

Quel sort plus doux !

Les trois songes :

Bravez les destins jaloux.

Le chœur :

Le tendre Amour est pour vous.
Par un sommeil ag

Les trois songes :

La gloire et l'Amour vous donnent
Et le myrte et le laurier.
Heureux guerrier,
Ces dieux vous couronnent :
Ils triomphent tour à tour.

Isménor :

Schort jouw schitterende rondgang
op, zon, verberg je vonkelende vuur
voor onze ogen.
Laat de wereld, die in verwarring is
door onze begoochelingen,
alleen licht krijgen van de maan.

Clarine :

Zon, ontvlucht dit oord,
wees niet langer een kwelling
voor de waternimfen. Kom toch,
goedgunstige regens, doof voor
altijd zijn gloed en zijn vuur.

Drie dromen :

Mogen, door een aangename slaap,
al uw zintuigen betoverd worden!

Het koor:

Slaap!

De drie dromen:

Door deze vriendelijke magiër
komt al het verdriet tot rust,
komen genoegens weer tot leven.
Tedere Liefde is uw deel.

Het koor:

Wat een aangenaam lot!

De drie dromen:

Trotseer het lot dat afgunst breng.

Het koor:

Tedere liefde is uw deel.
Mogen, door een aangename slaap..

De drie dromen:

Roem en Amor schenken u
myrte en laurier.
Gelukkige krijger,
deze goden kronen u:
zij triomferen om beurten.

Le chœur :

Mais le grand jour
Sera celui de l'Amour.
Par un sommeil favorable...

Het koor:

Maar de grote dag
zal de dag van de Liefde zijn.
Mogen, door een aangename slaap...

Die Nacht / La nuit

Aria: O Nacht ! Und du geweihte Stille

O Nacht! und du, geweihte Stille!
indem ich mich in eure Schatten
hülle, fall ich hin in den Staub vor
dem, der mich gemacht.

Von dieser Unterwelt Getümmel
hebt unser Herz nichts mehr zum
Himmel als sie,
die feierliche Nacht.

O nacht! en gij, gewijde stilte!
terwijl ik mij in uw schaduwen hul,
val ik neer in het stof voor Hem die
mij gemaakt heeft.

Van al het rumoer dezer
onderwereld heft niets ons hart
meer ten hemel dan zij,
de plechtige nacht.

Recitatief: Sie kommt; ihr helles Sternenkleid

Sie kömmt; ihr helles Sternenkleid
fließt über ihren prächtgen Wagen;
begeistert von der Macht der
dunkeln Einsamkeit steht itzt
der Christ, durch sie geweiht, und
denket seiner Sterblichkeit.

Er hört die Todesglocke schlagen,
indem er unter Gräbern irrt und
auf den Staub hinweint, der er bald
werden wird.

Doch, welcher Trost strahlt in die
bange Seele? Umsonst schreckt ihn
des Grabes dunkle Höhle.
Von jedem Stern ruft ihm ein Engel
zu, dass er unsterblich ist,
er schmeckt des Trostes Ruh.

Weit hinter jener Nacht sieht er den
Vorhang sinken,
und Palmen, ihm bestimmt, und
Seraphim ihm winken.

Zij komt; haar helder sterrenkleed
vloeit over haar prachtige wagen;
begeesterd door de macht der
donkere eenzaamheid staat nu de
christen, door haar gewijd, en denkt
aan zijn sterfelijkheid.

Hij hoort de doodsklok slaan,
terwijl hij tussen graven dwaalt en
weent op het stof, dat hij weldra zelf
zal worden.

Maar, welke troost straalt in de
bange ziel? Tevergeefs schrikt hem
het graf, zijn duistere grot.
Van elke ster roept een engel hem
toe, dat hij onsterfelijk is,
hij smaakt de rust der troost.

Ver achter die nacht ziet hij het
voorhangsel dalen,
en palmen, hem bestemd, en
serafijnen die hem wenken.

Aria: Wie wird des Grabes Nacht entweichen

Wie wird des Grabes Nacht
entweichen, wenn über Schrecken,
Graun und Leichen des Christen
ewger Morgen glänzt!

Sein Auge wird den Finsternissen,
sein Geist der Sterblichkeit
entrissen,
und seine Seligkeit ist rein und
unbegrenzt.

Hoe zal de nacht van het graf
verdwijnen, wanneer boven schrik,
ontzetting en lijken de eeuwige
morgen van de christen straalt!

Zijn oog wordt aan de duisternissen,
zijn geest aan de sterfelijkheid
ontruikt,
en zijn zaligheid is puur en
onbegrensd.

Koor: Der Herr ist Gott !

Der Herr ist Gott! ein Gott der Ehren;
der Herr ist Gott! ein Gott der
Macht.

Der Kreis der Erde muss es hören,
ein Tag sag es dem andern Tage und
eine Nacht der andern Nacht.

De Heer is God! een God van eer;
de Heer is God! een God van macht.

De hele wereld moet het horen,
de ene dag moet het aan de andere
dag zeggen en de ene nacht aan de
andere nacht.

Tristes apprêts

Telaïre :

Tristes apprêts, pâles flambeaux,
Jour plus affreux que les ténèbres,
Astres lugubres des tombeaux,
Non, je ne verrai plus que vos clartés
funèbres.

Toi, qui vois mon cœur éperdu,
Père du jour, ô soleil, ô mon père !
Je ne veux plus d'un bien que Castor
a perdu, Et je renonce à ta lumière.

Tristes apprêts, pâles flambeaux,
Jours plus affreux que les ténèbres,
Astres lugubres des tombeaux.
Non, je ne verrai plus que vos clartés
funèbres.

Telaïre :

Trieste voorbereidingen, vale fakkels,
licht dat akeliger is dan duisternis,
naargeestige sterren van de
graftombes, nee, ik zal alleen nog
maar jullie dodenlicht zien.

Jij die ziet dat mijn hart ontzet is,
Vader van het licht, o zon, o mijn
vader! Ik wil niet langer iets bezitten
dat Castor niet meer heeft en ik doe
afstand van jouw licht.

Trieste voorbereidingen, vale fakkels,
licht dat akeliger is dan duisternis,
naargeestige sterren van de
graftombes, nee, ik zal alleen nog
maar jullie dodenlicht zien.

Prodonds abîmes du Ténare

L'Envie :

Profonds abîmes du Ténare,
Nuit affreuse, éternelle nuit,
Dieux de l'oubli, dieux du Tartare,
Éclipsez le jour qui me luit.

Démons, apportez-moi votre
secours barbare,
Contre le Dieu qui me poursuit.

Profonds abîmes du Ténare...

Séjour de l'éternelle paix

Castor :

Séjour de l'éternelle paix,
Ne calmez-vous point mon âme
impatience ?
L'amour jusqu'en ces lieux, me
poursuit de ses traits :
Castor n'y voit que son amante,
Et vous perdez tous vos attraits.

Séjour de l'éternelle paix,
Ne calmez-vous point
mon âme impatience ?
Que ce murmure est doux !
que cet ombrage est frais !

De ces accords touchants la volupté
m'enchanté :
Tout rit, tout prévient mon attente,
Et je forme encor des regrets.
Séjour de l'éternelle paix,
Ne calmez-vous point mon âme
impatience ?

Afgunst :

Diepe afgronden van de onderwereld,
akelige duisternis, eeuwige
duisternis, goden van de
vergetelheid, goden van Tartarus,
laat het licht dat mij toeschijnt
verdwijnen.

Demonen, verleen mij jullie
barbaarse steun,
tegen de god die mij achtervolgt.

Diepe afgronden van de
onderwereld...

Castor:

Oord van eeuwige vrede,
kan jij mijn ongeduldige ziel geen
rust brengen? Amor achtervolgt
me zelfs hier met zijn pijlen:
Castor heeft hier alleen maar
oog voor zijn geliefde en al jouw
aanlokkelikheden verdwijnen.

Oord van eeuwige vrede,
kan jij mijn ongeduldige ziel geen
rust brengen?
Hoe lieflijk is dit watergeruis!
Hoe koel is deze schaduw!

Het genot van deze roerende
samenklank bekoort mij:
Alles lacht, alles komt tegemoet aan
mijn verwachtingen, en toch voel
ik nog verdriet. Oord van eeuwige
vrede, kan jij mijn ongeduldige ziel
geen rust brengen?

Brillez, Brillez, astres nouveaux

Une constellation :

Brillez, brillez, astres nouveaux,
Parez les cieux, réglez sur l'onde,
Guidez les mortels sur les flots.

Triomphez de la nuit, suivez l'astre
du jour, et disputez-vous tour à tour
La gloire d'être utile au monde.

Een gesternte :

Straal, straal, nieuwe hemellichamen,
tooi de hemel, heers over de
wateren, leid de stervelingen over de
zeeën,

Overwin de duisternis, volg de zon
en twist onderling, beurtelings
om de eer nuttig te zijn voor de
wereld.

Vertalingen Frans:

Marianne Lambregts